

شما برای «قصر شیرین» در جشنواره فیلم فجر کاندیدی نقش مکمل زن شدید که نقطه عطف مهمی در کارنامه کاری نان محسوب می شود. با توجه به وقوع این اتفاق خوب، بعد از این فیلم، جقدر نسبت به انتخاب نقش‌ها حساسیت دارد و بر چه مبنایی آن‌ها را انتخاب می‌کنید؟

دست بچید؟
نقش را برای رسیدن به سیمرغ انتخاب نمی‌کنم و دوست دارم نقشی را بازی کنم که از عهده آن به بهترین شکل برآیم و بتوانم کارم را درست انجام دهم، اما این که نقشی را قبول کنم تا میان‌بری باشد برای رسیدن به سیمرغ، اصول انتخابم برای نقش نیست. همیشه سعی کردم کارهایی را انتخاب و با تیم‌هایی کار کنم که در جای درستی قرار بگیرم و از انتخاب‌های پشیمان تشوم و همه تلاشم را می‌کنم کارم را به بهترین شکل انجام دهم و این برای من اصل و اهمیت یک کار است.

ژیلا شاهی در گفت‌وگو با «صبا»:

«قصر شیرین» سینمای واقعی است

دلزام صادقی

گفت‌وگو

فیلم سینمایی «قصر شیرین» سیر تحول یک پدر را روایت می‌کند. «جلال» پدر داستان، با بازی تحسین شده حامد بهداد است که پس از دو سال به سراغ فرزندانش می‌آید. این آخرین فیلم رضامیر کریمی کارگردان شناخته‌شده فیلم‌های اجتماعی است که در پاسوج فیلمبرداری شده و از اول مردانماه آکران عمومی خود را آغاز کرده است. ژیل شاهی ایفاگر کاراکتر «تجمه» در «قصر شیرین» است. شاهی بانمایش این فیلم در سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر، کاندیدی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر مکمل زن شد. گفت‌وگوی ژیل شاهی؛ بازیگر زن این کار، پیش‌روی شماست که در ادامه می‌خوانید.

نقش را برای رسیدن به سیمرغ انتخاب نمی‌کنم

«تجمه» کاراکتری است که شما در فیلم «قصر شیرین» بازی کردید؛ زنی که از شرایط زندگی‌اش تاراضی است و همسر دوم مردی که در آخر هم از شرایطی که وجود دارد قرار می‌گیرد؛ چطور توانستید به درک واقعی از این نوع شخصیت برسید و آن را بازی کنید؟

بخشی از کدهای این که بتوان به نقش نزدیک شد در فیلمنامه وجود دارد یعنی وقتی فیلمنامه خوانده می‌شود یا راهنمایی‌های کارگردان به‌خصوص شخص آقای میر کریمی و هم فیلمنامه «قصر شیرین» که خیلی این نقش درست نوشته شده بود و یک سری چیزها هست که برمی‌گردد به خود من که یکی از آن‌ها پیدا کردن مایه‌زای بیرونی این زن هست و زمانی که مشاهده خودت را قوی‌تر کنی می‌توانی در جامعه این افراد را پیدا کنی، جهان این زن‌ها را بفهمی تا خودت را به این شکل از زن‌های جامعه نزدیک‌تر کنی.

پس کاراکتر «تجمه» یکی از دغدغه‌های شما برای بازیگری بود؟ یعنی یکی از کاراکترهایی بود که شما تمایل داشتید آن را بازی کنید یا این که وقتی پیشنهادش مطرح شد تصمیم گرفتید آن را ایفا کنید؟ دغدغه به آن شکل که شما می‌گویید که از قبل به آن فکر کرده باشم تا نقش چنین زنی را بازی کنم نبوده، اما از آن دست نقش‌هایی بود که آدم را به چالش می‌کشد و خیلی خوشحال بودم که این نقش به من پیشنهاد شده و با همه وجودم دوست داشتم که آن را بازی کنم.

آشنایی قبلی با رضا میر کریمی منتج به پیشنهاد بازی در «قصر شیرین» شد یا این که این اتفاق روال عادی خود را طی کرد و شما برای بازی در فیلم معرفی شدید؟

من توسط آقایان محسن قرایی، فیمنامه‌نویس و محمود دهقانی؛ گرمور «قصر شیرین» به آقای میر کریمی معرفی شدم اما از قبل هم با ایشان آشنا بودم؛ آقای میر کریمی به هر حال کارگردان شناخته‌شده‌ای هستند و همه ما ایشان را می‌شناسیم. من از قبل هم به کارهای آقای میر کریمی و جهان فیلم‌هایشان علاقه داشتم و دوست داشتم روزی موقعیتی پیش بیاید که بتوانم با ایشان کار کنم و خدا را شکر که این فرصت به من داده شد و از ایشان ممنوتم.

با توجه به تقدما و بازخوردهای مثبتی که در زمان جشنواره از «قصر شیرین» و بازی‌ها شد، این موضوع کاملاً روشن است که شما خیلی خوب از پس نقش برآمدید و این اتفاق جای تیریک دارد. در جامعه، زن‌هایی را مشاهده می‌کنیم که همانند «تجمه» سطح آرزوها و نیازهایشان در سطحی حداقلی است، شما که ایفاگر چنین شخصیتی در «قصر شیرین» بودید چقدر از نزدیک با این افراد سروکار داشته‌اید؟

من خیلی برخورد مستقیم نداشته‌ام اما در جامعه چنین آدم‌هایی دیده می‌شوند و تیزازی به دقیق شدن نیست. زن‌هایی که برای به دست آوردن اولین چیزهایی که در زندگی خیلی‌ها به‌سادگی و راحتی در دسترس است، خیلی تلاش می‌کنند. قشری از زن‌های جامعه برای ساده‌ترین و دم‌دستی‌ترین نیازها باید تلاش کنند و «تجمه» از آن دست زن‌هایی است که شاید به دنبال ساختن یک زندگی معمولی و ساده باشد، ولی در مواجهه با مردی است که خودش یک زندگی تصفه و تیمه را رها کرده و مدام از آن قرار می‌کند و زمانی که در ادامه زندگی یا «تجمه» برخورد می‌کند زندگی دیگری شکل می‌دهد، اما وقتی همه چیز در موقعیت درستش نباشد، نتیجه درست هم نمی‌دهد؛ درواقع به نظر من این دو شخصیت به سرانجامی که دلشان می‌خواهد نمی‌رسند.

فیلمبرداری «قصر شیرین» در پاسوج سه ماه طول

کشید، به‌عنوان یک بازیگر یگویی تجربه کاری در یک فیلم جاده‌ای چه‌طور بوده و چه دستاوردی برای شما داشته است؟

هم تجربه سختی بود و هم دلچسب. من شرایط سخت در فیلمسازی را خیلی دوست دارم. هر چقدر فیلم سخت‌تر باشد برای من جذابیتش بیشتر است.

ویژگی‌هایی که «قصر شیرین» داشت یک فیلم جاده‌ای بود و درست است که شرایط بازیگری‌اش شاید سخت باشد اما بی‌اغراق این را می‌گویم یک تیم بسیار حرفه‌ای و دوست‌داشتنی کنار هم جمع شده بودند. وقتی خیلی‌ها به من می‌گویند سه ماه فیلمبرداری‌اش طول کشید انگار که اصلاً یادمان نیست و خیلی کوتاه‌تر برای من گذشت، به این دلیل که حضور در صحنه آقای میر کریمی، حضور آقای محسن قرایی، حامد بهداد و همه دوستان برای من مثل یک کلاس درس جذاب و دوست‌داشتنی بود. خیلی لذت بردم به دلیل این که بخش کوچکی از این فیلم بودم.

در «قصر شیرین» با زبان ترکی آذری صحبت می‌کنید و البته خودتان هم آذری هستید؛ این موضوع به پیشنهاد آقای میر کریمی بود که کاراکتر «تجمه» ترکی صحبت کند یا این که در روند فیلم به این نتیجه رسیدید؟

از اول این نقش در فیلمنامه قرار بود به زبان ترکی صحبت کند و از آنجایی که من به این زبان آشنا هستم قرار شد که دیالوگ‌ها به همین زبان گفته شود و از ابتدا در فیلمنامه همین‌طور نوشته شده بود.

عده‌ای از بازیگران بین بازی در تئاتر و سینما تفاوت قائل هستند و عقیده دارند که بازیگران تئاتر فقط باید در این حوزه کار کنند و بازیگران سینما هم در سینما، ولی عده‌ای دیگر تفاوتی بین این دو نمی‌بینند و می‌گویند بازیگر، بازیگر است و در هر مدیومی می‌تواند کار کند. شما که سابقه کار در تئاتر و سینما را دارید، نظرتان در این باره چیست؟

به نظر من تفاوت زیادی وجود ندارد که مرز یکشیم و به عده‌ای یگویی این‌ها فقط می‌توانند تئاتر کار کنند و آن‌ها فقط سینما. یک بازیگر مختار است هم در سینما و هم در تئاتر کار کند. تفاوتی ندارند فقط شاید اندازه بازی در مدیوم تئاتر و سینما متفاوت باشد. هر کسی یا توجه به شرایط و علایقش می‌تواند هر زمینه‌ای که دوست دارد را برای فعالیت انتخاب کند و من از این خط‌کشی‌ها برای بازیگری خوشم نمی‌آید.

«قصر شیرین» فیلمی اجتماعی است و به‌تازگی آکران عمومی شده است؛ با توجه به این که مدت زمان زیادی از آکران فیلم نگذشته است، به‌عنوان بازیگر فیلم، استقبال از یک فیلم اجتماعی را چطور پیش‌بینی می‌کنید؟

خیلی نمی‌توانم در این مورد ارزیابی کنم، اما به اعتقاد من «قصر شیرین» فیلمی است که واقعا سینما است یعنی اگر کسی به سینما می‌رود تا فیلمی ببیند، «قصر شیرین» به‌نظرم سینمای واقعی است. این فیلم دارای یک سری ویژگی‌هاست مانند کارگردانی آقای میر کریمی که هر کس جهان فیلم‌های ایشان را دنبال کند، از دیدن این فیلم پشیمان نمی‌شود و از دیگر ویژگی‌هایش روند شخصیت‌پردازی و اطلاعات‌دهی است؛ این که شخصیت‌ها از کجا شروع می‌شوند و چه موقعیت‌هایی برایشان پیش می‌آید و چه تصمیماتی می‌گیرند، این فیلم را تماشا می‌کرده است. این که با توجه به اجتماعی بودن این فیلم چطور ارزیابی شود در حیطه اطلاعات من نیست اما من پیشنهاد می‌کنم افراد این فیلم را ببینند چرا که از دیدنش پشیمان نمی‌شوند.

اگر صحبتی باقی مانده، بفرمایید.

از آقای سیدرضا میر کریمی به علت فرصتی که به من دادند و اعتمادی که به من کردند و همین‌طور آقای قرایی و همه عوامل «قصر شیرین» تشکر می‌کنم.

